

På det sociale område foresloges forbedringer for pensionisterne og for børnefamilierne. Hvad sundhedssektoren angik, lagde man afgørende vægt på en lige og demokratisk adgang til sygdomsbehandling og afviste tanken om oprettelse af private betalingshospitaller.

Blandt de øvrige emner, statsministeren beskæftigede sig med, var forbedringer i indvandrernes forhold, problemer i forbindelse med efterlønsordningen, arbejdsløshedsforsikringens administration og en udvidelse af området for den selvstændige skattemæssige behandling af gifte kvinder. »Narkotikahæleri« ville blive gjort strafbart for at øge indsatsen mod narkotikakriminaliteten.

På det kulturelle område omtalte statsministeren den kommende bibliotekslov og planer om øget støtte til dansk filmproduktion. Miljøbeskyttelsesloven ville blive revideret, og der ville blive ydet støtte til øget genanvendelse.

Hvad angik den anden hovedopgave: at skabe forståelse internationalt og især i Europa for en økonomisk politik, der kunne forøge produktion og beskæftigelse, fremhævede statsministeren den fortsatte stagnation og tilbagegang i den internationale økonomiske udvikling og den stærkt stigende arbejdsløshed. Tendenserne i retning af en gensidig monetaristisk politik var blevet forstærket.

Internationalt – og ikke mindst i EF – ville regeringen tale for den opfattelse, at den økonomiske politik i en række større industrilande kunne og burde tilgodesee en mere effektiv og aktiv indsats for beskæftigelsen.

Usikkerheden i denne internationale udvikling medførte imidlertid, at vor tredje hovedopgave blev at sørge for, at der blev skabt flere arbejdspladser her i landet.

Regeringens langsigtede plan havde givet gode resultater, bl. a. i form af markante forbedringer i vor konkurrenceevne. Udviklingen i beskæftigelsen inden for den private sektor var imidlertid trods konkurrenceevneforbedringen dybt foruroligende.

Regeringen fandt det på denne baggrund nødvendigt at fremlægge et udbygget handlingsprogram indeholdende et